

ՕՐԴՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳՆՄԱՏԱՆՔԻ ԳՐԵՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԹԱՓՈՐՆԵՐԻ ԱՄՊԴՈՎԱՆԱԿԻՐՆԵՐԻՆ

Փերքրվարի 10-ին, Բուն Բարեկենդանի օրը, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում հիմք դրվեց մի նոր ավանդույթի. Վեհարանի դահլիճում Ամենայն Հայոց Հայրապետության օրինության և գնահատանքի գրեր հանձնեց Հայրապետական Ս. Պատրարքագների ամպհովանակիրներին՝ Հայ Եկեղեցու ծիսարարողական կյանքին որդիական պատրաստականությամբ իրենց մասնակցությունը բերելու համար:

Հայ Առաքելական Եկեղեցու ավանդույթի համաձայն, ամպհովանին գործած վում է Եկեղեցական մեծահանդես Հայրապետական թափորների ժամանակ՝ իրքն Ասպծոն հովանու ներկայություն և առաջնորդություն, այնպես, ինչպես աստվածաշնչյան ամպի սյունը, որ իրեա ժողովրդին եգիպտական գերությունից առաջնորդեց դեպի Ավելիյաց երկիր: Հայրապետական թափորների ամպհովանակիրներ են ընդունվում Եկեղեցուն առավել մոտ կանգնած և իրենց ծառայությամբ Եկեղեցուն նպաստ բերած պատվարժան մարդիկ:

Նորին Սրբություն Գարեգին Բ Կաթողիկոսի հայրապետական ընդունվունից ի վեր ամպհովանի կրելու պատվին են արժանացել Հայաստանի ու Սփյուռքի ավելի քան երկու դասնյակ ճանչված հայորդիք, զգային բարերարներ, պետքական ու հասարակական գործիչներ, գիլդության և մշակույթի ներկայացուցիչներ, Գերագոյն Հոգևոր Խորերդի անդամներ, միավորականներ: Նրանց թվում են ակադեմիկոս Սերգեյ Համբարձումյանը, Մաքեննադարանի վիճորեն Սեն Արևարյանը, կոմպոզիտոր Ռոբերտ Ամիրիսանյանը, ԵՊՀ իրավաբանական ֆակուլտետի դեկան Գագիկ Ղազինյանը, սփյուռահայ բարերարներ Էդուարդ Էռնելյանը, Գառնիկ Ցակուրյանը և այլք: Հայրապետական Օրինության գրի է արժանացել նաև «Տիգրան մեծ» հրաժարակցության դիմուն Վրեժ Մարկոսյանը՝ իրքն այս դարձարար Զրօրինյաց արարության կնքահայր:

Վեհարանում կազմակերպված այս միջոցաւմանը հանդիսավարեց և բացման խոսքով հանդիս եկավ Մայր Աթոռի դիվանագետ Տ. Արշակ Վոլոդիմիրի կողմէ:

Այսօր սկզբնավորվում է մի նոր ավանդություն Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածի կամարների ներքո, երբ յուրաքանչյուր ամպհովանակիր Հայրապետական Պատրարքի մակուցման ընթացքին, որպես մեր ժողովրդի հավատավոր զավակներից մեկը, իր նպաստն է բերելու Պատրարքի կազմակերպմանը և իրականացմանը, սրանալու է Վեհափառ Հայրապետի մասնավոր գնահատանքն ու օրինությունը: Եվ այս զգացումով այս գեղեցիկ հանդիսությունը, Վեհափառ Տեղ, քոյլ տվյալ բացված համարել: Եվ բնականարար ինչ-

պես ամեն մեկ հանդիսություն, որ թարգմանն է լինելու մեր հոգևոր ուրախության և հոգևոր զգացումների, այս հանդիսությունը ևս համեմված է գեղարվեստական մասսով՝ համապատասխան բանախոսությամբ, որ մենքը հնարավորություն պիտի ունենանք առավել մորից, առավել հանգանակից ծանոթանալու այն երևոյթին, որ կոչվում է ամպհովանակրություն, ինչպես նաև լրենելու, թե իրավես ամպհովանակիրն ինչ ծառայություն և ինչ առնաքելություն է սրանձնություն իր այդ մարդուց ծառայության մեջ: Սիրով, ուրեմն, հանդիսությունը հայրարդում ենք բացված և իրավիրում ենք դիար Վարդան Դերեկյանին բանախոսելու այսօրվա խորհրդի շորջ:

Ապա օրվա բանախոսը, ներկայացնելով ամպհովանու պարունակած հոգևոր խորհրդը, նշեց, որ ամպհովանու սուրբգրային համարժեքը Նոգամապյանում քանից հիշաբակվող ամպի և իրի սյուն է, որը իրեա ժողովրդին եզիփարական զերությունից առաջնորդեց դեպի Ավելյաց Երկիր: Այսուհետո զեկուցողն անդրադապ ամպհովանու մասին մեր եկեղեցական մաքենազրությունում եղած հիշաբակություններին, ազգային վերիմասպավորմանը և վերջինովս պայմանավորված ժողովրդական բարեպաշտական ըմբռնումներին, ինչպես նաև ամպհովանու կառուցվածքին ու պապրասպրման ձևին:

Այսուհետո մենակարար Սիրանուշ Դարբինյանը, նվազակցությամբ Սյուզան Համբարձումյանի, կապրարեց Ա. Վիվալդիի սրբեղծագործություններից, ինչպես նաև Կոմիտասի «Ծիրանի ծառ» և Նար Սրբեփանյանի «Նեյ Արագած» երգերը:

Ապա «Էջ Միածին ի Նօր» շարականի հնչողության ներքո Հայրապետական Օրինության գրեթե բերվեցին Վեհարանի դահլիճ: Առաջին Օրինության գիրը, որ դրվում էր Սերգեյ Համբարձումյանին, ընթերցեց S. Թորգոն արդ. Տոնիկյանը: Ապա Նորին Սրբությունը հաջորդաբար ամպհովանակիրներին հանձնեց իրենց Օրինության գրեթե՝ յուրաքանչյուրին նվիրելով Հայասպանում քրիստոնեության պետքական կրոն հոչակման 1700-ամյակի առիթով երապարակված 1700 շքեղ Ավելյաններից մեկական օրինակ, ինչպես նաև Մայր Աթոռի երապարակած սեղանի օրացոյցներ:

Օրինության գրեթի և նվերների հանձնումից հետո, ամպհովանակիրների անունից շնորհակալության խոսք ասաց ԳԱԱ ակադեմիկոս, Երևանի Մաշտոցի անվան Մագնենադարանի դմորեն դիար Սեն Արևշապյանը.

Վեհափառ Տեր,

Սիրելի հոգևոր Հայրեր, դիկնայք և պարունայք.

Այսօր շատ հանդիսավոր պահ է բոլորի համար: Մայր Աթոռ U. Էջմիածնում՝ այս հարկի տակ հավաքվել ենք, որպեսզի մեկ անգամ ևս մեր սիրու և նվիրվածության հոյզերը արդահայրենք Հայ Եկեղեցուն և Գարեգին Բ մեր սիրելի Վեհափառին: Ժամանակին մենք բոլորս երբ երիտասարդ էինք, այնուհետև հաջորդ դասնամյակներում բարիք առանք մեծացանք,

ծեղացանք, բայց միշտ էլ, նոյնիսկ այն դաժան դասնամյակներում, երբ որ կրոնն ու Եկեղեցին հալածվում էին, իմանաք, որ Եկեղեցու հանդեպ հայ մարդու սրբում հարգանքը, սեր միշտ խորը արմատներ է ձգած եղել ու հայրկապես այն մարդկանց ընդունիքներում, որուն այդ ավանդույթը գալիս էր սերնդիներուն, դարերի խորքից:

Այսպես որ այսօր, երբ մենք կրկին անգամ, Վեհափառ Տեր, Ձեր կողմից արժանանում ենք այս ուշադրությանը, ոգում ենք ասել, որ մեզ համար լինել Ձեզ հետ, լինել Մայր Աթոռի, Մայր Եկեղեցու, Հջմիածնի, առհասարակ լինել Տայ Առաքելական Եկեղեցու հետ՝ նշանակում է կարուրել մեր որդիական պարզությունը: Մենք բոլորս, անկախ դարիքից, մեր Եկեղեցու զավակն ենք, և երբ որ Դուք կամոքն Աստծո ընդունեցիք որպես Տայրապետ և Ամենայն Տայոց Կաթողիկոս, և մենք եղանք ամպհովանի կրողները, դա մեզ համար մեծ պարիկ էր և մեծագույն հաճույք գոնք այդ առիթով արդահայտելու մեր նվիրումը, զգացումը մեր ազգային Եկեղեցու նկատմամբ:

Ըոլոր ներկա գլուխողների և հայրկապես ամպհովանի կրողների անունից խորին շնորհակալություն եմ հայրնում Ձեզ, միաժամանակ ոգում եմ ասել, որ լինել Ձեզ հետ, հանդիսանալ ամպհովանի կրող, դա մեծ պարիկ է և ամեն մեկին նկատմամբ վստահության արդահայրություն:

Խորին շնորհակալություն:

Այսուհետք շնորհակալության խոսք ասաց նաև Իրանում ՀՀ արդակարգ և լիազոր դեսպան Վիհար Գեղամ Ղարիբջանյանը.

Վեհափառ Տեր,

Տովոր Տայրեր, Սիրելի ներկաներ.

Եզակի զգացումներ եմ ասրում, որովհետք այսօր՝ Բոն Բարեկենդանի օրը, այս մեծ պատվիր արժանացած Տայ Եկեղեցու առաջնորդից՝ Ամենայն Տայոց Կաթողիկոսից: Եվ պիտի ասեմ, որ մեզ համար, մեր ժողովորդի համար Եկեղեցին և հայ ընդունիքը եղել են այն երկու սյուները, որոնց շնորհիվ, չունենալով պետականություն, մենք ավելի քան վեց դար գոյաւթել ենք և վերջապես, երբ արդեն դասնամյա մասնուկ պետությունը քայլում է փոքրիկի քայլերով՝ Էլ ավելի կարևոր է, որ մեր Եկեղեցին ինչպես 1700 տարի, այսպես էլ այսօր ևս Ամենայն Տայոց Կաթողիկոսի առաջնորդությամբ մեր ժողովորդին դասի դեպի հարապետություն: Ես իմ խորին շնորհակալությունն եմ ցանկանում հայրնել Վեհափառ Տայրապետին՝ իրեն ցանկանալով արևագրություն, լուս, և քանի որ հարուկ այս նպատակով եղել եմ Իրանից, ուզում եմ նաև փոխանցել իրանահայրության որդիական սերը Ամենայն Տայոց Կաթողիկոսին:

Ձեզ արևագրություն, Վեհափառ Տեր:

ԱՄՊՈՎԱՍԿՐՈՒԵՐԻ ԱՆՈՒՆԻՑ ԸՆՈՐՎԱՍԱԿԱՆ ԽՈՎՔ Է ԱՍՈՒՄ ԻՐԱՆԻ ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐՄԱՆԱԿԱԳ ԵՎ ԼԻԱՅՈՒ ԴԵՌՈԱՆ
ԶԵՂԱՌ ՂԱՐԻԲՅԱՆՆԵՐՆ

Տանդիսության ավարտին Նորին Սրբությունն իր շնորհակալությունը հայրնեց ամպիովանակիրներին և օրինության խոսք ասաց ներկաներին.

Սրբազան Հայրեղ, հոգնոր եղբայրներ, սիրելի ամպիովանակիրներ և շատ սիրելի զավակներ Տայաստանյաց Առաքելական Ս. Եկեղեցու, սիրելի ներկաներ և սաներ.

Մեզ համար ուրախության պահ է, համահունչ է այսօրվա խորհրդին ևս և, թեպելով Եկեղեցական առումով այլև Բուն Բարեկենդանին մենք հրաժեշտ պէտքինք և Մեծի Պահոց շրջանն ենք մուտք գործել, բայց կարծում եմ, որ այսօրվա տրամադրությունը մեզ զակալին թողնում է Բուն Բարեկենդանի մթնոլորդի մեջ, Բուն Բարեկենդանի խորհրդի մեջ, անցկացնել ևս մի քանի ժամ ու նոր հրաժեշտ դրա այս վերջին ցնծուն օրվան և մուտք գործել քառանօրյա ապաշխարության Մեծի Պահոց շրջանը։ Եվ շատ հաճախ է, որ մեր Եկեղեցու հարկի դրակ, Վեհարանի այս կամարների ներք, մենք Բուն Բարեկենդանը նշեցինք նուան իրադարձությամբ, նման միջոցառումով։

Մենք Մեր գնահատանքի, Մեր շնորհակալության, Մեր օրինության խոսքն ենք քերում մեր Եկեղեցուն նշրապես սիրով, պատրաստականությանը ու նվիրումով իրենց ծառայությունը քերու անձանց, արժանավոր զավակներին մեր ժողովրդի։ Սա վկայություն է, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը, Տայաստանյաց Առաքելական Ս. Եկեղեցին, իր սպասավորությունը քերելով ազգին, նաև արժենորում է ազգի կողմից Հայ Եկեղեցուն մարդուց ծառայությունը։ Եվ ինչպես արդեն ընթերցանության պահին նկատեցինք, և քանակություն իրուք մեզ անդրադարձ եղավ, Տայրապետի կողմին նշրապես եղել են մեր ազգի անվանի, նշանավոր, բազմավասրակ զավակունք՝ կարծեք թե խորհրդանշելու այն միությունը, որ դարերի մեջ կերպվել և ձևավորվել է։ Հայ Եկեղեցու և Հայ ժողովրդի մի միություն, որ մենք, որպես իրական ժամանակակիրների, պարտավոր ենք գործութել, փայփայել և գալիք ժամանակներին, գալիք սերնդին հասցնել, լինել մեր օրերի լավագույն օրինակը, վառ վկաներն այդ միասնականության, ոգու հարաբեկության։

Ինձ համար անհուն գոհունակությունն է տեսնել ամպիովանակիրների այս շարքը ևս չէի անդրադարձել, որ այսօք Պատրագներ եմ մարդուցնել, երբ ընթերցվեց թիվը, դեռևս, որ աս երեք դարիների ընթացքում բավականին շատ Պատրագներ ենք մարդուցնել Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում և ունեցել ենք ուրախությունը Մեր կողքին տեսնելու մեր ժողովրդի արժանավոր զավակներին։

Մենք ցանկացնեք պարզապես այսօրվա այս հանդիսությամբ գնահատանքի Մեր զգացունեղը փոխանցել իրենց և նաև թողնել մի հիշարակ, մի վկայություն այդ ծառայությունը մարդուց անձանց՝ իրենց զավակներին,

իրենց քողովարին, իրենց գերդաստանի պատմությանը և մեր ժողովրդի պատմությանը, որ նաև որպես հարաբերության զգացում փոխանցվի սերունդներին, որ հայ ժողովրդի, Տայ Եկեղեցու, ավելի շիրակ՝ Տայ Եկեղեցու մկրտության կնիքը իր վրա կրող հայ ժողովրդի արժամավոր զավակներ ծառայություն են մակուցել Եկեղեցուն, և դրա վկայագիրը շնորհիված է իրենց Տայոց Տայրապետից: Եվ երբ ձեռնամուխ եղանք այս միջոցառման ծրագրության՝ ծնվեցին ուրիշ գաղափարներ, որ թերևս ժամանակն է մրածել U. Էջմիածնի «Ասպետների միության» հիմնադրման մասին:

Մեր գնահատանքը, Մեր օրինությունը ձեզ անհնարիդ, բոլորի անխորհր, նրանց, ովքեր այսօրվա հերոսներն են, նրանց, ովքեր այսուեղու մասնակցն ու ներկան դարձան այս արարողության: Թող Աստված պահի մեզ միասնական՝ ազգին, Տայրենիքին և Եկեղեցուն սիրո և ծառայության մեջ, և այդ ծառայությանը շննացնենք մենք մեր երկիրը, զորացնենք մեր հայրենին ու պետությունը և երջանկություն, բարօրություն բնուենք մեր ժողովրդի զավակաց, որպեսզի ուրախությանը, ցնությանը, ժպիկով ապրեն աստվածապարզ իրենց օրերը օրինակ այս հոդի, այս երկրի վրա, որ տրված է մեզ, մեր ազգին որպես մասունք նվիրական ու սուրբ: Թող Աստված պահի մեզ, պահպանի մեզ ամբողջ ու անխոռվ. ամեն:

Կուգեմ նաև շնորհակալությունս հայրենի գեղարվեստական այս երեկոն կազմակերպող անձանց՝ մեր սիրելի Արշակ Տայր Սուրբին, մասնակիցներին, բանախոսին, ասմունքողին, մենակարտար երգչուհուն, որը մեր հարսն է՝ մեր սարկավագներից մեկի նշանածը, և ուրախ ենք, որ այդպիսի լավ ընդունություն է կատարեն: Նաև մեր գնահատանքը, մեր շնորհակալությունը Երևանի Կամերային երգչախմբին և նրա ղեկավարին՝ դիմար Տայրություն Թոփիկյանին: Թող Աստված օրինի ձեզ, պահի-պահպանի առողջ, կայրատ և սրբեղծագործական ընթացքի մեջ:

Այսախով, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում հասպատագրվեց մի նոր ավանդույթ, որ կարծում ենք, պիտի շարունակվի մեր ազգային-Եկեղեցական կյանքից ներս՝ դառնալով ոգեշնչման նոր աղբյուր մեր ազգի հավաքավոր զավակների համար՝ հապացուց այն բանի, որ մեր ազգն ու Եկեղեցին մշքապես միավեղ և միասիրդ են եղել և երբեք էլ չպիտի դադարեն այդպես լինելուց, շնորհիվ միմյանց նկարմամբ փոխադարձ անվերապահ նվիրումի և ծառայության:

ԱՐՁ-ՈՒՐ ՄՐԿ. ՀՈՎ ՀԱՆ ՆԻՍՅԱՆ